

Решение № 60021

Номер 60021

Година 19.02.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 19.01

Година 2021

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100001

по описа за

2020

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът Б. Я. Р. от с. С е предявил субективно съединени установителни иски с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК срещу Ф. А. А, С. Я. К., С. Я. К. и А. Е. Р., с които се иска да бъде установено по отношение на ответниците, че ищецът е собственик на частта от поземлен имот пл. № ****, с площ от 7230 кв.м., участваща в образуването на УПИ XI-** със 17 кв.м., на УПИ XII-**, ** със 7 кв.м. на УПИ X-**** с 3 кв.м. и неурегулирана част от имота с площ от 7203 кв.м., находящ се в кв. 19 по действащия устройствен план на с. П С. община С. при граници и съседни на имота, съгласно скица № ** от 04.05.2007 г., издадена от община С. заверена с № 1528 от 27.12.2007 г.: път, държавно, МСП, К М., С М., при граници и съседни на имота съгласно удостоверение за регулационно положение № 2539 от 27.12.2007 г. на община С.: от три страни улица, УПИ I-****, имот пл. № ** -гробница, имот пл. № ** - МСП, имот пл. №** -К **** М., имот пл. №** - К **** М., имот пл. № ** -С Я М., имот пл. № ****-М Д М., имот пл. № ** - ХМ М., имот пл. № ** -Ф Д М., имот пл. № ** -МСП и имот пл. № **-Ф Д М., като площта на целия имот с пл. № **** е общо от 7860 кв.м.

Претендира за деловодните разноски.

Тъй като имотът е придобит от Б. Р. по време на брака му със С. И. Р., същата е конституирана като съищец в процеса с протоколно определение от съдебно заседание, проведено на 26.05.2020 г..

Фактическите твърдения, на които ищците основават исквете, се свеждат до следното:

По силата на покупко-продажба, извършена с нотариален акт вх.рег. № 1012 от 02.04.2008 година, Акт № 148, том IV, дело № 863/2008 година по описа на Служба по вписване при РС Г. С. ищецът Б. Р. е собственик на частта от поземлен имот пл. № **** с площ на същата от 7230 кв.м., участваща в образуването на УПИ XI-** със 17 кв.м., на УПИ XII-**, ** със 7 кв.м. на УПИ X-**** с 3 кв.м. и неурегулирана част от имота с площ от 7203 кв.м., находящ се в кв.19 по действащия устройствен план на с. П С. община С. при граници и съседни на имота, съгласно скица № ** от 04.05.2007 г., издадена от община С. като площта на целия имот с пл. № **** е общо от 7860 кв.м.

Този имот е възстановен на праводателя му /продавач/ с Решение на ОСЗГ-С. № 3572Ф от 15.05.2007 г., влязло в сила на 02.10.2007 г., и с Решение на ОСЗГ-С. № 3572 от 04.05.2007 г. влязло в сила на 23.05.2007 г. Тези Решения са постановени след като е водено гражданско дело № 405/2000 г.по описа на Смолянския районен съд, по реда на чл. 14 ал. 4 ЗСПЗЗ, като с влязло в сила

решение по това дело е признато правото на възстановяване на собствеността на името на праводателя му върху гореописания имот, идентичен по решението с имот в м. Самарджийско с площ от 4 дка при граници път, дере, М, П и собствена къща.

След представяне на съдебното решение пред ОБСЗ Г. С. съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 7а ЗСПЗЗ ОБСЗ Г. С. и въз основа на искането на заинтересуваната страна /праводателят-продавач на имота/, е следвало да изменят и решението на лицето, в чиято полза неправилно е бил възстановен спорният имот - ответникът по настоящото дело и изменение на неговото решение на ОБСЗ Г. С. по преписка № 5353/28.02.1992 г., което не е направено до момента на завеждане на делото.

През 2018 г. с писмо изх. № 02-210-6500/3913 от 14.08.2018 г. от Държавен фонд „Земеделие“ до РКС от с. К, общ. С. на когото ищецът Б. Р. е предоставил процесния имот за ползване под аренда, е отказано изплащането на субсидии по реда на Закона за подпомагане на земеделските стопани за площи, затова че е налице застъпване със стопанството, което е очертал и посочил по картата и ответникът Ф. А. А. За да ползва и той имота за субсидии от европейските фондове се е позовал на решението в негова полза на ОБСЗ Г. С. по преписка № 5353/28.02.1992 г., което е останало неизменено и той и ответниците са записани като собственици на имота. В същото време съгласно разпоредбата на чл. 14 ал.1 ЗСПЗЗ Решението на ОБСЗ има силата на нотариален акт. Твърди, че по този начин ответниците неоснователно оспорват правата му на собственик върху имота.

Ответниците в срока по чл. 131 ГПК подават отговор, с който оспорват предявените иски като неоснователни и молят да бъдат отхвърлени. Претендират за разноси. Твърдят, че ищецът Б. Р. е син на Р А А. С исковата молба, се твърди, че Б. Я. Р. е придобил правото на собственост от своя баща въз основа на Договор за продажба на право на собственост, за който е съставен нотариален акт от 02.04.2008 г., представен с исковата молба. Ответниците считат, че ищецът не е станал собственик на имот, представляващ част от поземлен имот № ****, с площ от 7322 кв.м., тъй като праводателят му не е бил собственик на същия имот. Нито праводателят на ищеца, нито самият ищец е осъществявал владение спрямо описания като прехвърлен имот, за да е придобил собствеността на друго основание. Ищецът Б. Р. или праводателят му не е владял имота с описаната площ и местонахождение.

Твърдят, че те са собственици на процесния имот въз основа на реституция по реда на ЗСПЗЗ и въз основа на давностно владение, от реституирането на имота през 1998 г. до настоящия момент /последното е уточнено в първото съдебно заседание/. Ищецът и неговият праводател водили множество съдебни производства. С Решение № 47 от 24.03.2009 г., постановено по Г.д. № 34/09 г. на Смолянски окръжен съд е отменено решение № 500 от 08.12.2008 г., постановено по Г.д. № 305/08 г. на Смолянския районен съд е и отхвърлен като неоснователен иска, предявен от Р А. А. против Ши А. и А и Ф. Аи за признаване са установено, че ищецът е собственик на УПИ I в кв. 19, с площ от 630 кв.м., по плана на с. П С. Смолянска област и за осъждане на ответниците да му предадат владението върху имота на основание чл. 108 ЗС. Решение № 47 от 24.03.2009 г., постановено по Г.д. № 34/09 г. на Смолянски окръжен съд, не е допуснато до касационно обжалване с определение № **/10.07.2009 г., по Г.д. № 639/2009г. на ВКС на РБ.

С влязло в сила решение № 3572 от 04.05.07 г. ОСЗГ- С. е отказала да възстанови правото на собственост на ищеца върху процесния имот (такъв отказ е бил направен и с предходно решение от 1998 г.), като е прието, че за него същият следва да бъде обезщетен съгласно чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ. Въззивният съд е приел, че праводателят на ищеца не е собственик на имота, тъй като не разполага с позитивно конститутивно решение на административния орган по земеделска реституция. Прието е също, че съдът не е властен с решението си по ревандикационния иск да възстанови на ищеца правото на собственост върху имота, дори постановеният отказ да е незаконосъобразен. Твърдят, че имот УПИ I в кв. 19, с площ от 630 кв.м., по плана на с. П С е частично идентичен с част от поземлен имот № ****, с площ от 7322 кв.м., по отношение на която има формирана сила на пресъдено нещо.

С решение № 338/05.12.2011 г., постановено по Г.д. № 136/2011 г. Смолянският районен съд е отхвърлил предявения от ГАС, ДАП и Р А **** - праводател на ищеца и негов баща пореден иск с правно основание чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ, с който се иска да се признае за установено по отношение на настоящите ответници - Ф. А. А, А. Е. ****, С Я. К. и С Я. К. /последните наследници на Ши А/, че към момента на образуване на ТКЗС всички наследници на А А б.ж. на с.П С. починал на 01.10.1949 г. са били собственици освен на останалите имоти, по отношение на следните съвпадащи частично с част от поземлен имот №****, с площ от 7322 кв.м.:

1.2. Ливада от 3.928 дка в м. „С“, при граници преди ТКЗС: на запад-дере, на север-собствена нива, на юг - К и Д идентичен с възстановения на ответниците имот- Ливада от 3.928 дка, десета категория, местност "С", имот № *** по картата на землището, при граници: *****- всички на Ползвател Община.

2.2. НИВА от 4.530 дка, десета категория, находящ се в землището на село П С в местността „Гг, при граници преди ТКЗС: на изток-ливада, нива на М, на север-път, на запад-път, К и К, юг-

собствена ливада, идентичен е възстановения на ответниците имот- Нива от 4.530 дка, десета категория, находящ се в землището на село П С м. „Г”, при граници (съсед): дере, държавно, н-ци ****, , който имот е нанесен в кадастрален план на селото, одобрен със заповед № 117/07.10.1965г. с пл. № **** и участва в кв.17 - неурегулирано с 3 875 кв.м. и УПИ IV **** с 655 кв.м.

Описаният имот нива от 4.530 дка в м. Гл е идентичен с имот пл. № ****, от който 3875 кв.м. неурегулирани в кв. 17 и 655 кв.м. в УПИ IV -**** в кв.12 по плана на с. П С. възстановен с Решение № 5353/30.03.2007 г. на Ф. и Ш Аа, а имотът „ливада“ от 3,928 дка в м. С е идентичен с възстановената с Решение № 5353Ф/25.02.1998 г. на Ши и Ф. ливада от 3 928 дка в м. С, представляваща имот *** по КВС -Имотът в м С с *** по КВС с площ от 3,928 дка е възстановен на Ши и Ф. Аи с Решение № 5353Ф/25.02.1998 г. на ОСЗемеделие С. а след приключване на производството по чл. 14, ал. 4 ЗСПЗЗ с Решение № 3572Ф/15.05.2007 г. на ОСЗ С. само част от имот № 0,935 кв.м. е възстановен на ЯГ Р., като възстановената част получава № 005560. На ЯГ Р. е възстановена и част от имота в м. Гг - в регулация, с площ от 0,764 дка. ЯГ Р и Р А А. са имена на едно и също лице, съгласно Удостоверение №314/10.03.1992 г. на ОНС С..

Ф. и Ши А Аи са братя.

Наименованието на м. С е идентично с наименованието С, видно от писмо изх. № 00-479/25.06.2008 г. на ОСЗГ

С решение № 89/02.05.2012 г., по Г.д. № 197/2012 г. на Районен съд Г. С. е прогласено като нищожно Решение, взето с протокол № 02/03.02.2012 г., с изх. № РД-06-69/03.02.2012 г. на Общинска служба по земеделие, с което спрямо административния орган е установена липсата на правно основание за издаването на решение, с което да се изменя възстановителното решение на ответниците.

С решение № 5353/19.04.1995 г., влязло в сила на 19.04.1995 г., в полза на братята Ши и Ф. Аи е възстановено правото на собственост в стари реални граници по отношение на имот в м. С, представляващ имот № 005381, при граници: имоти № ****- жил. територия на Община С. № 005382- Ливада на Община С. и № ****- полски път на Община С..

Въз основа на възстановителните решения, в полза на Ф. и Ши Аи са съставени и нотариални актове: № 188/07.08.2007 г. за имот пл. № ****, № **/18.06.1999 г., включващ по позиция 6 ливада в м. С с площ от 7,893 кв.м., нотариален акт №74/05.12.2007 г.

Част от поземлен имот № ****, с площ от 7322 кв.м., участваща в образуването на УПИ XI-** със 17 кв.м., на УПИ XII-**, ** със 7 кв.м., на УПИ X-**** с 3 кв.м. и неурегулирана част с площ от 7203 кв.м. /имот пл. № **** е с обща площ от 7860 кв.м./ е идентичен с имот № 005381 по КВС на с. П С. м. С/С с площ от 7.893 дка /разликата е 33 кв.м./ Последният имот е възстановен на ответниците.

Използваема ливада с площ от 935 кв.м., представляваща имот № *** по КВС на с. П С- имотът е идентичен с имот ***. Имот № *** по КВС на с. П С с площ от 3.928 дка, в м. С е възстановен на Ши и Ф. Аи с Решение № 5353Ф/25.02.1998 г.

При придобиването на собствеността спрямо процесния имот, прехвърлител на ищеца и негов баща се легитимира с Решение на ОСЗГ С. № 3572Ф/15.05.2007 г., както и Решение на ОСЗГ №3572/04.05.2007 г. С нито един от двата административни акта обаче, не се възстановява право на собственост спрямо процесния имот в конфигурацията, площта и границите, с които е прехвърлен с приложения по делото нотариален акт.

2. След издаване на горепосочените решения, а и след това, спор по отношение принадлежността на имота е продължило да има, като ищецът и праводателят му е водил няколко дела против ответниците. Така през 2011 г., доколкото в полза на праводателя на ищеца процесният имот не е възстановен, той предявява иск, с който претендира установяване на собственост, макар и към минал момент - Г.д. №136/2011 г. по описа на СРС.

Между ищеца и Ф. А е водено и наказателно дело от частен характер, в следствие възникнал спор и саморазправа във връзка претенции спрямо процесния имот.

Още преди възстановяването на собствеността, а и след това ответниците, а приживе и Ши А владеят имота, почистват същия, засаждат различни култури в него, отдават го под наем на трети лица, ползват го за паша, облагородяват го. Владението си спрямо имота ответниците никога не са изоставяли, въпреки проявите от страна на ищеца, вследствие на които многократно е търсено съдействие на органите на реда.

Ответникът Ф. А ежегодно е декларирал имотите пред Държавен фонд „Земеделие“ с искане за подпомагане. В тази връзка и в качеството си на възстановени собственици, ответниците не са давали съгласие ищецът да предоставя имота им под наем, което последният твърди да е направил с представения по делото Договор за наем от 2018 г. в полза на РКС.

В съдебно заседание от ищецът лично и с адв. М поддържа предявените искове и моли да бъдат уважени по изложените в пледоарията съображения. Претедира за разноски.

От ответниците лично се явяват Ф. А и С. К.. За всички адв. Р. моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни по съображенията, изложени в пледоарията. Въвежда твърдение и за

недопустимост на предявените искове.

След като обсъди становищата на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, Съдът установи от фактическа страна следното:

С Решение от 26.04.2002 г. по Г.д. № 405/2000 г. на СмРС, на основание чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ е признато за установено по отношение на Ши и Ф. А. Аи, че ЯГ Р. от с. С е бил собственик преди образуване на ТКЗС на нива от 3 дка в м. Гг, при граници: път, П и собствен имот; нива от 0,6 дка и ливада от 4 дка в м. Самарджийско при граници: път, дере, М, П и собствена къща и нива от 3 дка в м. Ч, при граници: ХТ, братя М, С М, Е Х и собствен имот храсти, находящи се в земл. на с. П. С. В мотивите на делото е обсъдено възстановителното решение в полза на Ф. и Ши № 5353/19.04.1995 г. на ПК – С. с т. 8 от което на Ши и Ф. А. Аи е възстановено правото на собственост в стари реални граници върху ливада от 7,893 дка, м. С, представляваща имот № ** по картата на землището, при граници: имот **** – жил. територия ползвател Община; *** – ливада на ползвател Община и **** – полски път на ползвател Община.

Решението е оставено в сила с решение от 20.02.2003 г. на СмОС по в.Г.д. №372/2002 г., което пък е оставено в сила с окончателно решение №304/15.07.2004 г. на ВКС, I г.о. по Г.д. № 1041/2003 г.. Така първоинстанционното решение е влязло в сила на 15.07.2004 г..

С друго решение № 338/05.12.2011 г. по Г.д. № 136/2011 г. на СмРС е отхвърлен като неоснователен и недоказан предявеният от ГАС, ДАП и Р А А. иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ да се признае за установено по отношение на Ф. А. А., А. Е. Р., С Я. К. и С Я. К., че към момента на образуване на ТКЗС всички наследници на А* А. А, б.ж. на с.П С. починал на 01.10.1949 г. са били собственици на общо осем земеделски имота, сред които и **ЛИВАДА** от 3.928 дка в м. „С”, при граници преди ТКЗС: на запад-дере, на север-собствена нива, на юг - К и Д, *идентичен с възстановения на ответниците имот* - Ливада от 3.928 дка, десета категория, местност "С", имот № *** по картата на землището, при граници: **, ***, ***, *****-всички на Ползвател Община, както и други имоти.

С окончателно решение № 85/11.04.2012 г. на СмОС по в.Г.д. № 11/2012 г. на СмОС същото решение е оставено в сила.

С решение № 89/02.05.2012 г. по Г.д. № 197/2012 г. на СмРС по жалба на Ф. А. А е прогласена нищожността на Решение, взето с протокол № 02/03.02.2012 г. с изх. № РД-06-69/03.02.2012 г. на Общинска служба по земеделие - Г. С.. След извършена служебна справка в книгите на съда се установи, че решението е влязло в сила на 22.05.2012 г.. В мотивите на същото решение е прието въз основа на писмо №00-479/25.06.2008 г. на ОСЗГ – С. /сега ОСЗ/, че местността С и м. С са една и съща местност. Безспорно е прието също, че само 4,6 дка от признатите имоти на Я Р. попадат във възстановения имот на Ф. и Ши в м. С.

С нотариален акт за продажба на право на собственост върху недвижими имоти № 107, том II, рег. № 2211, дело № 280/2008 г. по описа на нотариус К с рег. № 122 РНК, с вх. рег. № 1012/02.04.2008 г., акт № 148, том IV, дело 863/2008 г. на СВ, Р А. А. е продал на Б. Я. Р. част с площ от 7 230 кв.м. от поземлен имот пл. № **** с площ 7 860 кв.м., участващ в образуването на УПИ ****, **** със 7 кв.м.; в УПИ Х-**** - с 3 кв.м. и неурегулирана част от 7 203 кв.м., находящ се в кв. 19 по действащия устройствен план на с. П. С. при граници и съседни на имота, съгласно скица: път, държавно, МСП, К М., С М., Х М. и Ф Дим. М. и съгласно удостоверение за регулационно положение: от три страни улица, УПИ I-****, имот пл. № ** - гробища, имот пл. № ** - МСП; имот пл. №** - К **** М.; имот пл. №** – К **** М.; имот пл. № ** - С Я М.; имот пл. № **** – М Д М.; имот пл. № ** – ХМ М.; имот пл. № ** – Ф Д М.; имот пл. № ** - МСП и имот № ** - Ф Д М..

Видно от нотариалната преписка, образувана във връзка с нотариалния акт, за легитимиране на продавач за собственост на имота – предмет на сделката е бил представен и съставен Нотариален акт за право на собственост върху недвижими имоти на основание възстановяване на правото на собственост по реда на ЗСПЗЗ № 106, том II, рег. № 2210, дело № 279/2008 г. на нотариус К, с който Р А. А. е признат за собственик на частта от поземлен имот пл. № **** с площ на частта 7 230 кв.м., участваща в образуването на УПИ ****, **** със 7 кв.м.; в УПИ Х-**** – с 3 кв.м. и неурегулирана част от 7 203 кв.м., находящ се в кв. 19 по действащия устройствен план на с. П. С. при граници и съседни на имота, съгласно скица: път, държавно, МСП, К М., С М., Х М. и Ф Дим. М..

За съставянето на констативния нотариален акт е представено решение № 3572/04.05.2007 г. на ОСЗГ – С.. Със същото решение № 3572/04.05.2007 г. на ОСЗГ – С. е възстановено правото на собственост на ЯГ Р. върху нива от 7,230 дка находяща се в строителните граници на с. П. С. в м. ****, при граници: път, държавно МСП, К М., С М., Х М. и Ф Д. М.. Имотът е нанесен в КК на с. П. С с пл. № **** и участва в кв. 19 – неурегулирано – 7 203 кв.м; УПИ **** Като имотът е възстановен на основание публично нотариално завещание № 4/1944 г. и е в регулация, като в разписния списък е записан на ЯГ Р.. С т. III от същото решение е отказано възстановяването на нива от 0,630 дка в м. ГГ на осн. решение № 304/2004 г. на ВКС, тъй като за тези 630 кв.м., с които имот пл. № ****, кв. 19

участва в УПИ I-**** и собственикът следва да бъде обезщетен за тях по чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ. Решението е влязло в сила на 23.05.2007 г.

Представена е скица № **/04.05.2007 г., издадена от община С. според която имот № ****, кв. 19 е с площ 7 860 кв.м., като с 630 кв.м. участва в ***** кв.м. са в неурегулирано; със 17 кв.м. участва в УПИ **-**, със 7 кв.м. участва в УПИ XII-**, ** и с 3 кв.м. участва в УПИ *-****.

Според представеното по преписката удостоверение за регулационно положение, регулационният план на с. П. С е утвърден със заповед № 117/07.10.1965 г..

Съгласно скицата на ПИ с идентификатор *****с площ 7 894 – ливада е със стар номер по предходен план 005381, съседни имоти с идентификатори:***,*** и ***. Като собственик на част от имота с площ 7 230 кв.м., попадаща извън строителните граници на с. П. С е записана ан Б. Я. Р. въз основа на посочения НА № 107, том II, рег. № 2211, дело № 280/2008 г..

Видно от удостоверение за идентичност № 320/25.06.2019 г. част от поземлен имот с идентификатор *****от 7 230 кв.м. по ККР на с. П. С. участва в УПИ I-****; УПИ III-***; УПИ IV-**, УПИ V-377; УПИ XIII-****; УПИ XIV-** и неурегулирано място, кв. 19 по сега действащия план на с. П. С е идентичен с част от поземлен имот ****, участва в урегулирани поземлени имоти/парцели/ УПИ X-****; УПИ XI-**, УПИ XII-**, ** и неурегулирана част от имота от 7 203 кв.м., кв. 19 по стария план на с. П. С. описан в посочения по-горе нотариален акт за покупко-продажба.

С договор за наем на земеделска земя от 20.06.2018 г., сключен между Б. Я. Р. и РКС, наемодателят Р. е предоставил на наемателя С* в за временно ползване собствената му земя – имот **** с площ 7,230 дка, земл. П. С за срок от 12 месеца срещу наем в размер на 72 лв..

Видно от писмо на ДФ Земеделие, адресирано до РКС, същият е уведомен за площи, декларирани от повече от един кандидат за подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, а именно за застъпена площ от 0,59 ха = 5900 кв.м., кад. № 57282-005-381. Според друго писмо на ДФ Земеделие /л. 190/ имот № 57282-005-381, намиращ се в землището на с. П. С е посочван в ИСАК по схемата на ДПП от 2016 до 2020 г. от следните лица: 2016 – Ф. А. А; 2017 – РКС; 2018 – РС и Ф. А и 2019 от Ф. А.

С нотариален акт за собственост върху недвижим имот № 74, том VII, рег. №****, дело № 891 от 2007 г. на нотариус К, съставен по обстоятелствена проверка, Ф. А. А и Ши А. А са признати за собственици по давностно владение на 1/2 ид. част от УПИ I-****, с площ 620 кв.м., находящ се в кв. 19 по действащия устройствен план на с. П. С. при граници: улична регулация, УПИ II-369; УПИ III-368 и имот пл. № **** – земеделска земя.

С т. 6 от нотариален акт за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ № **, том V, дело № 1231/1998 г. на нотариус К, Ши и Ф. Аи са признати за собственици на ливада в м. С, с площ 7,893 дка, съставляващ имот № 005381 по картата на землището на с. П. С. при граници: имот № **** – ползвател Общината; имот № 005382 – ползвател Община и № **** – полски път. За съставянето на нотариалния акт е послужило решение по чл. 18ж, ал. 1 ППЗСПЗЗ на ПК С. № 5353/19.04.1995 г. и скица към него.

С решение № 5353/19.04.1995 г. на ПК – С. т. 8, на Ши и Ф. А Аи е възстановено правото на собственост в стари реални граници върху ливада от 7,893 дка, м. С, представляваща имот № *** по картата наземлището, при граници: имот **** – жил.територия ползвател Община; 005382 – ливада на ползвател Община и **** – полски път на ползвател Община. Решението е влязло в сила на 19.04.1995 г..

С решение № 3572/04.05.2007 г. на ОСЗГ – С. е възстановено правото на собственост на ЯГ Р. върху нива от 7,230 дка находяща се в строителните граници на с. П. С. в м. ****, при граници: път, държавно МСП, К М., С М., Х М. и Ф Д. М.. Имотът енанесен в КК на с. П. С с пл. № **** и участва в кв. 19 – неурегулирано – 7 203 кв.м; УПИ ***** Като имотът е възстановен на основание публично завещание № 4/1944 г. и е в регулация, като в разписния списък е записан на ЯГ Р.. С т. III от същото решение е отказано възстановяването на нива от 0,630 дка в м. ГГна осн. решение № 304/2004 г. на ВКС, тъй като за тези 630 кв.м., с които имот пл. № ****, кв. 19 участва в УПИ I-**** и собственикът следва да бъде обезщетен за тях по чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ. Решението е влязло в сила на 23.05.2007 г..

Не се спори между страните, че Р А А. и ЯГ Р. са имена на едно и също лице. Освен това ЯГ Р. е баща на ищеца Б. Я. Р.. Не е спорно между страните още, че наследници на А А. са Р А /Я Р./ и А А. Не е спорно също, че Ши и Ф. Аи са наследници на А А и техни наследници са ответниците по делото. Налице е спор между четвърти братовчеди.

Съгласно заключението по СТЕ имот пл. № **** - предмет на нотариален акт за покупко –продажба № 107/2008 г.; по нот. акт по обстоятелствена проверка № 74/2007 за собственост по давностно владение и по решение № 3572/04.05.2007 г. на ОСЗГ – С. е по плана н с. П. С от 1965 г. и е показан на приложената скица № 3. Графично определената площ на имота е 7 737 кв.м., от които 633 кв.м. са включени в УПИ I-***, 6 кв.м. в УПИ X-****, 17 кв.м. в УПИ XI-**, 10 кв.м. в УПИ XII-***, ***и 7070 кв.м.

са извън регулация. На скицата частта от имота в УПИ I-*** е повдигната в сиво, тази в УПИ X-****; УПИ XI-**; УПИ XII-****, ***, кв. 19 – в оранжево, а частта извън регулация – в жълто.

Със заповед № РД-18-1193/01.06.2018 г. на ИД на АГКК – София е одобрена КККР на земеделската територия на землището на с. П. С на основата на КВС. Имот № 005381, възстановен на Ши и Ф. Аи с решение № 5353/19.04.1995 г. на ПК – С. е с идентификатор**, с площ 7894 кв.м. и е показан на скица № 2 към заключението.

На приложената комбинирана скица № 1 с черен цвят е показан поземлен имот с идентификатор *****(записан като собственост на Б. Я. Р. - ид.част 7230 кв.м.от правото на собственост, собствеността по нот.акт за продажба на недвижим имот № 107/2008, № 148, том 4, рег.1012, дело 863 от 02.04.2008 год. на Служба по вписванията - Г.) обхваща частта от имота, която попада извън строителните граници на с. П. С /без УПИ X, XI и XII в кв. 19/, съгл.нот.акт) по КККР на земеделската територия на землището на с. П. С. възстановен с Решение № 5353/19.04.1995 год. на Поземлена комисия - С. като собственост на Ши и Ф. А**. Аи. С кафяв цвят са показани границите на имот план. № **** по плана на с. П. С от 1965 год., предмет на нот.акт нот.акт № 107, том II, рег.№ 2211, дело № 280/2008 год. на Нотариус № 122 по регистъра на НК, приложен към исковата молба. На скицата със сив цвят е повдигната неурегулираната част от имот план. № **** с площ от 6745 кв.м., която попада в границите на поземлен имот с идентификатор**.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че означеното с кафяв цвят на скица 3 представляват част от УПИ-та и са предмет на нот.акт. От 2016 г. са получени указания КВС да бъдат одобрени като кадастрални карти и да се поддържат от Кадастъра. Урбанизираната територия на с. П. С все още няма кадастрална карта. На комбинирана скица 1 частта от имот **** в северната част на имота от кадастралната карта, която не е повдигната и заключаваща се в черния цвят на имота е част от УПИ I-****. Има идентичност между имоти **** и**, но тя е непълна. КВС на С е изработена преди 2000 г. Документи, които са издавани 2006 и 2007 г., за да послужат за другите решения по чл. 14 ЗСПЗЗ, не би следвало да третират целия имот, а само частта от имота, която е в регулация. Останалата част следва да се възстановява по КВС. В КВС не е пренесена коректно границата в края на регулацията и затова се появява това застъпване в имотите **** и**. Общината би следвало след приемане на КВС и след като е направила справка с плана да дава информация за имота само в регулация. Проблемът е ведомствен - несъгласуваност между общинската администрация и ОСЗ. При възстановяването на земите е използвана информация от два източника, която е несъгласувана.

Съдът кредитира заключението на ВЛ М. като обективно и компетентно изготвено, същото кореспондира с представените по делото писмени доказателства и не е оспорено от страните.

Според показанията на свид. Х познава имота в м. С /м. Г/, като само земеделската част е голяма 5-6 дка. Имотът го ползва понастоящем Б. М.. През 2005 г. откогато трайно живее в селото имотът е ползван от ищеца Б. и неговия баща – косели го и карали сеното в С в продължение на две-три години. След това Б. го отдава под наем на Б. М.. След като трайно се установил в селото не е виждал Ф. или неговите близки да работят имота.

Свид. Д сочи, че след възстановяването на имотите Б. и баща му ползват имота в м. Гг – около 5-7 дка върху пътя /в м. С/, а сега го ползва ЕМ. Друг не е виждал в имота да го ползва. Под пътя имотът бил разделен на три и е бил ползван от бащата на Б. и двамата му братя Ф. и Ши. Не е виждал Ши и Ф. в имота над пътя в С, нито С.

От разпита на свидетеля К*** се установява, че спорният имот се намира в м. голямата ливада над пътя и е голяма 7-8 дка, започва от старата къща. Засичала е Б. М. да я обработва и поддържа, като С му я дала. Твърди, че от много дълго време между Б. и баща му и С и сестра ѝ е имало спорове за тази ливада и се водят спорове, като Б. не я допуска в имота. Според нея имотът е разделен по следния начин: в началото след прилежащия имот на къщата има част ползвана от Б., след това има място на бащата на С и нейния чичо – Ф. и Ши и накрая отново има място на Б.. С. и сестра ѝ С са обработвали преди време имота преди 7-8 години, косили, сушили сеното, но след това го дали на Б. М. до преди 2000 г. Б. го е косил.

Съгласно показанията на свид. Т***, който познава бащата на С – Ши и чичо ѝ Ф***. До преди 11 години, докато била жива майката на свидетеля прекарвал в селото по 3-4 дни в седмицата. Твърди, че процесната ливада е голяма 7-8 дка и се намира в С. Още при възстановяването на имотите бащата на Б., Ф. и Ши си „заграбили“ имотите и започнали да си ги работят – всеки неговата част – преди 15-18 години. Р ползвал най- западната част и най-източната част. Ф. и Ши ползвали по средата. През 2007- 2008 г. чул викове и разбрал после от хората, че имало бой на ливадата – Р искал да завладее цялата ливада. Преди 14-15 години заедно с Ф. отишли да забият колчета, означаващи разпределението. Тогава Ф. предложил на Б. М. да обработва неговата част и той започнал да я обработва и продължава и до сега.

От разпита на свид. М. се установява, че процесният имот се намира в м. С, голям е около 9 декара и е над пътя. От едната страна имотът граничи с къщата на Б.. Коси целия имот от 9 дка, като през

2015 г. Б. му го е дал и до сега го коси. Ф. му дал да коси друго място, за което му е плащал. Преди 8-10 години е виждал Ф., жената и децата му по средата на голямата ливада. Не е виждал да има граници на мястото.

С присъда № 107/20.04.2010 г. по НЧХД № 658/2008 г. на СмРС Б. Р. е признат за невиновен на 20.06.2008 г. да е причинил на Ф. А лека телесна повреда в м. С. Присъдата е потвърдена с окончателно решение № 83/17.01.2011 г. по ВНЧХД № 71/2010 на ОС С..

Правни изводи:

Предявени са субективно съединени положителни установителни искиове за собственост с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК.

Исковете са процесуално допустими. Неправилно е възражението на ответниците за недопустимост на исковете, тъй като липсва идентичност между страните по настоящото дело и страните и/или техните наследници по предходните дела с искиове по чл. 14, ал. 4 ЗСПЗЗ. Освен това посочените дела засягат установяване правото на собственост към един минал момент – преди образуването на ТКЗС, а настоящото производство установява собствеността към момента на приключване на съдебното дирене.

Ищците основават исковете на основание покупко - продажба. Няма спор по делото, че прехвърлителната сделка е извършена по време на брака на двамата ищци. За да се докаже, че ищците са приобретатели на имота на годно правно основание, следва да се установи дали праводателят им е бил собственик към момента на прехвърлителната сделка.

Безспорно се установи също, че процесният имот попада в неурегулираната част от землището на с. П. С. в м. С /Самарджийското/, позната още като С. Безспорно се установи също, че м. Гг и м. С са две различни местности, като Гг попада под пътя, а С – над пътя.

Безспорно се установи от допълнението на вещото лице в съдебно заседание, че информацията между общината и органа на поземлената собственост не е синхронизирана във връзка с проведената процедура по възстановяване на имотите и одобряване на кадастралната карта на неурбанизираната територия по КВС и от друга страна по регулационния план на селото, което за урбанизираната територия още няма одобрени КККР.

Безспорно се установи по делото също, че с влязлото на 15.07.2004 решение по Г.д. № 405/2000 г. е признато за установено по отношение на ответника Ф. А и на неговия брат Ши А, чиито наследници са останалите ответници, че преди образуване на ТКЗС ЯГ – бащата на ищеца Б. Р. е бил собственик на ливада от 4 дка в м. С. В това решение и потвърдителното въззивно решение е обсъдено нотариалното завещание от 1944 г..

Безспорно се установи също, че с последвалото решение по Г.д. № 136/2011 г., влязло в сила на 11.04.2012 г. е отхвърлен искът на бащата на ищеца и още две лица- Горан и Добринка срещу Ф., А., С и С, че към образуването на ТКЗС всички наследници на А** А са били собственици на **ливада** от 3.928 дка в м. С, представляваща имот № *** по картата на землището, при граници: №***, №***, №***, *****-всички на Ползвател Община, както и други имоти. В това решение и потвърдителното въззивно решение също е обсъдено нотариалното завещание от 1944 г.. Именно от обвързващата сила на мотивите за обсъдените в посоченото производство факти съдът приема, че с акта на публичното нотариално завещание от 22.04.1944 г. общият наследодател на страните А** А. А е завещал на сина си ЯГ Р. нива от 3 дка в м. Голяма градина и ливада от 4 дка в м. С***, заедно с още пет други имота в други местности. /л. 56 първи абзац/.

За съставянето на констативния нотариалния акт № 106, том II, рег. № 2210, дело № 279/2008 г. на нотариус К е използвано решението № 3572/04.05.2007 г., издадено от ОСЗГ – С. с което на ЯГ е възстановена собствеността върху нива от 7,230 дка в м. ****, нанесен с пл. № **** въз основа на публичното нотариално завещание от 1944 г.. Именно този констативен нотариален акт е използван за извършената между Я Р. и неговия син покупко - продажба.

Ищците не ангажират доказателства за идентичност между м. ГГ и м. ****, респ. между м. **** и м. С***.

При това положение съдът приема, че към момента на сделката продавачът – бащата на първия ищец не е притежавал цялата неурегулирана част от поземлен имот пл. № ****, кв. 19 по действащия устройствен план на селото. След като не е могъл да се легитимира като собственик на целия имот, а само на част от него, то продавачът не е могъл да продаде на купувача – неговия син по-голяма от притежаваната от него площ. Следователно ищецът Б. Р. се легитимира като приобретател само на 4 декара, равняващи се на 4 000 кв.м. от цялата неурегулирана част от целия имот пл. № ****, а неговата сила е съсобственик с равни права, тъй като имотът е придобит в режим на съпругеска имуществена общност по време на брака им.

Ищците обаче не ангажират доказателства за индивидуализацията на тази част от имот ****, съвпадаща с придобития от Я Р. по силата на завещанието имот в същата местност, поради което границите на същата не могат да бъдат определени от съда служебно.

Не се доказва възражението на ответниците те да са собственици на процесния имот – Ф. А по реституция, а С. К., С. К. и А. Р. по реституция и наследство, а отделно всички ответници и на основание давностно владение, продължило от 1998 г. до настоящия момент.

Това е така, тъй като констативният нотариален акт № **/1998 г., в полза на Ши и Ф. Аи е съставен въз основа на решение № 5353/19.04.1995 г. на ПК – С.. Този нотариален акт е съставен преди влизането в сила на решението по Г.д. № 405/2000 г. на СмРС – на 15.07.2004 г. Влязлото в сила решение по спора по чл. 14, ал. 4 ЗСПЗЗ обвързва съгласно чл. 297 и чл. 298, ал. 1 и 2 ГПК със силата на пресъдено нещо и е задължително както за съда, така и за участвалите в производството по чл. 14, ал. 4 ЗСПЗЗ страни, респ. техните наследници. Макар и да не е постановено последващо изменително решение от органа на поземлена собственост, което да отразява резултата от влязлото в сила решение, съдът е длъжен да отчете силата на пресъдено нещо на решението, която коригира обема на притежаваното право на собственост от ответниците.

В последствие нотариалният акт за собственост на основание давностно владение № 74/2007 г. е съставен за 1/2 ид.част от УПИ I-****, с площ от 620 кв.м., която на скица № 3 към заключението е повдигната в сив цвят с площ от 633 кв.м., като именно за тази 1/2 ид.част ответниците се легитимират като собственици, но не и на цялата неурегулирана част от имот пл. № **** по плана на селото.

Освен това ответниците не доказват да са осъществявали непрекъснато и необезпокоявано явно владение върху цялата неурегулирана част от имот пл. № **** в посочения период, напротив, от събраните по делото гласни доказателства и от приложената присъда и решения по предходните дела по ЗСПЗЗ се установява, че от дълги години между Я и Б. Руменови от една страна и Ф. и наследниците на Ши от друга е имало спорове и неразбирателство относно процесния имот.

Следователно ответниците не се легитимират като собственици на

Следователно същият не се легитимира като собственици на процесния имот.

При това положение исковете следва да бъдат уважени за площ от 4 000 кв.м. от неурегулирана част от 7 203 кв.м. на имот пл. № ****, кв. 19 от УП на с. П. С. а за разликата до пълния размер на неурегулираната част от 7 203 кв.м. исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

И двете страни са заявили искания за присъждане на деловодните разноски.

Ищците са направили разноски в общ размер 630,78 лв., от които 150,78 лв. за ДТ; 300 лв. за адв. възнаграждение и 180 лв. депозит за вещо лице.

Ответниците са направили разноски в общ размер на 985 лева, от които 800 лв. за адвокатско възнаграждение; 180 лв. за вещо лице и 5 лв. за съдебно удостоверение.

С оглед изхода от спора ще следва да бъдат осъдени ответниците да заплатят на ищците деловодни разноски в общ размер 350,29 лв., пропорционално на уважената част от исковете, а ищците следва да бъдат осъдени да заплатят на ответниците деловодни разноски в размер на 438 лв., пропорционално на отхвърлената част от исковете.

Водим от горното Съдът

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 124, ал. 1 ГПК, по отношение на Ф. А. А, ЕГН *, от с. С, У. „В. Л.“ № 21; С. Я К., ЕГН *, от Г. С. У. „С“ № 48; С. Я. К., ЕГН *, от с. С, У. „В. Д“ № 11 и А. Е. Р., ЕГН * от с. С, У. „В. Л.“ № 17, че Б. Я. Р., ЕГН * и С. И. Р., ЕГН * – и двамата от с. С, У. „В. Л.“ № 19 са собственици на **4 000 кв.м.** от част с площ от 7 230 кв.м. от поземлен имот пл. № ****, целият с площ 7 860 кв.м., участващ в образуването на УПИ ****, **** със 7 кв.м.; в УПИ X-****- с 3 кв.м. и неурегулирана част от 7 203 кв.м., находящ се в кв. 19 по действащия устройствен план на с. П. С. при граници и съседни на имота, съгласно скица № **/04.05.2007 г., издадена от Община С. заверена с № 1528/27.12.2007 г., както следва: път, държавно, МСП, К М., С М., Х М. и Ф Дим. М. и съгласно удостоверение за регулационно положение: от три страни улица, УПИ I-****, имот пл. № **- гробища, имот пл. № ** - МСП; имот пл. №** - К **** М.; имот пл. №** – К **** М.; имот пл. № ** - С Я М.; имот пл. № **** – М Д М.; имот пл. № ** – ХМ М.; имот пл. № ** – Ф Д М.; имот пл. № ** - МСП и имот № **- Ф Д М., придобит на основание Нотариален акт за продажба на право на собственост върху недвижими имоти № 107, том II, рег. № 2211, дело № 280/2008 г. по описа на нотариус К с рег. № 122 РНК, с вх. рег. № 1012/02.04.2008 г., акт № 148, том IV, дело 863/2008 г. на СВ в режим на съпругеска имуществена общност, КАТО **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователни и недоказани предявените искове В ЧАСТТА за разликата над уважения размер от 4 000 кв.м. до пълния размер на претендираната неурегулирана част с площ от 7 230 кв.м. от поземлен имот пл. № ****, находящ се в кв. 19 по действащия устройствен план на с. П. С.

ОСЪЖДА Ф. А. А, ЕГН *, от с. С, У. „В. Л.“ № 21; С. Я К., ЕГН *, от Г. С. У. „С“ № 48; С. Я. К., ЕГН *,

от с. С, У. „В. Д“ № 11 и А. Е. Р., ЕГН * от с. С, У. „В. Л.“ № 17 да заплатят на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на Б. Я. Р., ЕГН * и С. И. Р., ЕГН * – и двамата от с. С, У. „В. Л.“ № 19 сумата от 350,29 лв. за направените деловодни разноси, пропорционално на уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Б. Я. Р., ЕГН * и С. И. Р., ЕГН * – и двамата от с. С, У. „В. Л.“ № 19 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да заплатят на Ф. А. А, ЕГН *, от с. С, У. „В. Л.“ № 21; С. Я К., ЕГН *, от Г. С. У. „С“ № 48; С. Я. К., ЕГН *, от с. С, У. „В. Д“ № 11 и А. Е. Р., ЕГН * от с. С, У. „В. Л.“ № 17 сумата от 438 лв. за направените деловодни разноси, пропорционално на отхвърлената част от исковете.

Решението може да бъде обжалвано от страните с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му пред СмОС.

Решението да се връчи на ищците Ч. адв. М и на ответниците Ч. адв. Р..

РАЙОНЕН СЪДИЯ: